

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

**van 30 juli 2019 met nummer RvVb-A-1819-1260
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0689-A**

Verzoekende partij	de heer Joseph PEETERS met woonplaatskeuze te 3400 Landen, Brugstraat 17
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Limburg vertegenwoordigd door advocaat Michel VAN DIEVOET met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 juni 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 april 2018.

De verwerende partij heeft aan de stad Landen (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een tijdelijke parking in waterdoorlatende materialen voor een periode van vijf jaar op de percelen gelegen te 3400 Landen, Kan. Van Beygaerdenlaan 2 / Smeestersstraat 19, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 306C2, 306D2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 juni 2019.

De heer Joseph PEETERS voert het woord voor de verzoekende partij.
Advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 27 december 2017 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van een tijdelijke parking in waterdoorlatende materialen”* op de percelen gelegen te 3400 Landen, Kan. Van Beygaerdenlaan 2 / Smeestersstraat 19.

Voorafgaandelijk wordt over de aanvraag een projectvergadering gehouden op 9 november 2017.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Tienen-Landen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 24 maart 1978, in woongebied.

De percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, liggen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (gRUP) ‘Sint Norbertus’ goedgekeurd op 14 juni 2013, later gewijzigd met het gRUP ‘Sint-Norbertus – herziening’ definitief vastgesteld op 27 februari 2018.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 februari 2018 tot en met 8 maart 2018, dient de verzoekende partij een van de twee bezwaarschriften in.

De verwerende partij verleent op 18 april 2018 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

De aanvraag is verzonden naar de gemeente Landen voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 07/02/2018 tot 08/03/2018. De stukken van het openbaar onderzoek werden ontvangen op 20/03/2018 Er werden 2 bezwaarschriften ingediend.

(...)

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen

M.b.t. bezwaarschrift 1

De aanvraag ligt in een gebied waarvoor een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Sint-Norbertus -Sint-Norbertus - herziening' definitief werd vastgesteld door de gemeenteraad op 31/05/2016. Dit besluit werd bekendgemaakt in het Belgisch staatsblad op 05/08/2016. Op 07/10/2016 werd een verzoekschrift tot vernietigverklaring ingediend bij de Raad van State Op 27/06/2017 besliste de gemeenteraad van Landen de definitieve vaststelling van het gemeentelijk Ruimtelijke uitvoeringsplan 'Sint-Norbertus herziening' in te trekken De stad herneemt de procedure vanaf de voorlopige vaststelling.

Tijdens de indiening van de stedenbouwkundige aanvraag op 27 december 2017 gold het RUP ' Sint-Norbertus' goedgekeurd door de deputatie van de provincie Vlaams- Brabant op 14 juni 2013.

Op 27 februari 2018 heeft de gemeenteraad van de stad Landen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Herziening RUP Sint — Norbertus' opnieuw definitief vastgesteld doch dit is nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De aanvraag is principieel in strijd met de bestemmingsvoorschriften van de beide RUP's. Het nieuwe RUP heeft als hoofdbestemming wonen en volgens de stedenbouwkundige voorschriften zijn er nevenbestemmingen toegelaten die verweven kunnen worden met de

hoofdbestemming. Als gevolg hiervan werd er een projectvergadering op 28 november 2017 gehouden om af te toetsen of er een vergunning kan worden verleend in toepassing van art 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening.

Art. 4.4.7 §2. (...)

De handelingen waarop de aanvraag betrekking hebben ressorteren onder hoofdstuk 3, art 3 §3 en kunnen slechts in overweging worden genomen na een voorafgaande projectvergadering. Het verslag van de projectvergadering is een ontvankelijkheidsvereiste bij de stedenbouwkundige vergunning.

In hoofdstuk II van het uitvoeringsbesluit 'Handelingen van algemeen belang en vooroverleg met de Vlaamse bouwmeester worden de werken van algemeen belang opgesomd Artikel 2 van genoemd besluit stelt:

Als handelingen van algemeen belang zoals bedoeld in artikel 411, 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden de werken, handelingen en wijzigingen beschouwd die betrekking hebben op .

*1° de openbare wegen, met inbegrip van de bijbehorende infrastructuur, zoals tunnels, viaducten, bruggen, duikers, langsgrachten, tolinfrastructuur en **parkings**,...*

De projectvergadering heeft uitspraak gemaakt over de mogelijke meerwaarde van een planningsinitiatief en over de ruimtelijke impact. Gezien het om het creëren van een tijdelijke parking gaat in afwachting van de uitvoering van de uitbreiding van de stationsparking aan de overzijde van de spoorweg door de NMBS/Infrabel, is het niet zinvol een planningsinitiatief te nemen. Bovendien verwacht men dat de eigenaar(s) van de betrokken gronden - eens er klaarheid is in de gerechtelijke procedure waarin zij verwickeld zijn - snel tot ontwikkeling van de site conform de voorzieningen van het RUP (woonproject) zullen overgaan.

Wegens het feit dat er in de omgeving van de betrokken site overlast ontstaat door ongeordend parkeren en foutparkeerders, wil de stad de mogelijkheid aangrijpen om de site tijdelijk in te richten als parking. Aangezien het niet duidelijk is binnen welke termijn de NMBS/Infrabel zullen overgaan tot de uitbreiding van de stationsparking, wordt de tijdelijke parking voor een termijn van 5 jaar aangevraagd.

De ruimtelijke impact kan gering genoemd worden omdat er in de huidige situatie reeds een parkeerdruk bestaat. De aanleg van een tijdelijke parking zal leiden tot een meer geordend parkeren en minder foutparkeerders Gezien de aanleg gebeurt met een minimum aan middelen (aanbrengen steenslag en 2 verlichtingsmasten), kan deze aanleg vlot verwijderd worden om de ontwikkeling zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mogelijk te maken. De toekomstige ontwikkeling op het perceel zoals voorzien in het RUP, wordt dus gelet op de tijdelijkheid van de parking, niet gehypothekeerd.

Voorafgaandelijk aan de projectvergadering heeft het departement Openbare Werken en Planning volgend advies uitgebracht.

"Betreffende dossier beoogt de parkeerdruk in de straten rondom het station van Landen te verminderen Gezien de omvang en de tijdelijke aard van de voorziening is een MOBER niet noodzakelijk Wij hebben geen verdere bemerkingen bij dit dossier."

De conclusie van de projectvergadering luidde als volgt:

"Het voorliggende project voldoet niet aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar stemt principieel in met de toepassing van art 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mits volgende randbemerkingen

- Het betreft een handeling van algemeen belang*
- Een planningsinitiatief heeft geen meerwaarde*
- De ruimtelijke impact is beperkt"*

Aangezien het gaat over tijdelijk parking voor een periode van 5 jaar en eens de projectontwikkelaar er wenst op te bouwen, is groenaanleg nu bij de parking enkel van tijdelijke aard. De meeste eigendommen aan de grens zijn ommuurd en hebben geen rechtstreeks zicht naar de parking. Enkel de woning, gelegen aan de Smeestersstraat 20 heeft rechtstreekse inkijk en hier is het beter om de eerste 5 parkeervakken niet aan te leggen en een groene buffer te voorzien, zodanig dat de hinder zoveel mogelijk wordt beperkt.

De huidige parkeerdruk wordt grotendeels veroorzaakt door de pendelaars van het station van Landen. De tijdelijke parking is daarom noodzakelijk om de overlast van het ongeordend parkeren en foutparkeren in de omgeving op te vangen in afwachting van de uitvoering van de uitbreiding van de stationsparking door de NMBS/ infrabel Nieuwbouwprojecten moeten zorgen voor opvang van eigen parkeervoorzieningen.

M b.t bezwaarschrift 2

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

(...)

De aanvraag is gelegen in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Sint-Norbertus in de projectzone waarvoor de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 7 van onderhavig RUP van toepassing zijn.

De aanleg van een parking is principieel in strijd met deze voorschriften aangezien het RUP een projectzone voorziet in functie van bebouwing met volgende bestemmingen wonen, handel, kantoren, diensten, openbare nuts- en gemeenschapsvoorzieningen, horeca en vrije beroepen.

Overeenkomstig artikel 4.47 §2 van de VC R 0 kan in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, afgeweken worden van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben.

De aanvraag ressorteert tevens onder het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening waarin artikel 3 §3 op gemotiveerd

verzoek van de aanvrager het vergunningverlenende bestuursorgaan kan vaststellen dat een handeling van algemeen belang die niet in paragraaf 1 of 2 is vermeld, een ruimtelijk beperkte impact als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening heeft. Dat bestuursorgaan beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en omvang van het project, en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen. Het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt en beslist daarover nadat een projectvergadering werd gehouden en voor de vergunningsaanvraag werd ingediend.

De projectvergadering vond plaats op 09/11/2017 Tijdens deze projectvergadering werd de mogelijke meerwaarde van een planningsinitiatief en de ruimtelijke impact beoordeeld. Gezien het om het creëren van een tijdelijke parking gaat in afwachting van de uitvoering van de uitbreiding van de stationsparking aan de overzijde van de spoorweg door de NMBS/Infrabel, is het niet zinvol een planningsinitiatief te nemen. Bovendien verwacht men dat de eigenaar(s) van de betrokken gronden —eens er klaarheid is in de gerechtelijke procedure waarin zij verwikkeld zijn — snel tot ontwikkeling van de site conform de voorzieningen van het RUP (woonproject) zullen overgaan.

Gezien er in de omgeving van de betrokken site overlast is door ongeordend parkeren en foutparkeerders wil de stad de mogelijkheid aangrijpen om de site tijdelijk in te richten als parking. Gezien niet duidelijk is binnen welke termijn de NMBS/Infrabel zullen overgaan tot de uitbreiding van de stationsparking wordt de tijdelijke parking voor een termijn van 5 jaar aangevraagd.

De ruimtelijke impact kan gering genoemd worden gezien in de huidige situatie er reeds een parkeerdruk bestaat De aanleg van een tijdelijke parking zal leiden tot een meer geordend parkeren en minder foutparkeerders. Gezien de aanleg gebeurt met een minimum aan middelen (aanbrengen steenslag en 2 verlichtingsmasten) kan deze aanleg vlot verwijderd worden om de ontwikkeling zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, mogelijk te maken.

De voorgestelde ingreep zal de verkeersveiligheid en de leefbaarheid van de buurt bevorderen aangezien er een oplossing wordt geboden voor het wildparkeren. Gelet op het gebruik van steenslag als verhardingsmateriaal, wijzigt het straatzicht nauwelijks en blijft de impact voor de onmiddellijke omgeving aldus beperkt. Er wordt bovendien een nuttig terreingebruik gecreëerd waarbij de toekomstige ontwikkeling van de projectzone niet wordt gehypothekeerd. De voorgestelde ingreep kan bijgevolg ruimtelijk aanvaard worden gelet op de tijdelijkheid ervan. De vergunning wordt aldus afgeleverd voor een periode van vijf jaar Na deze periode dienen alle verhardingen verwijderd te worden. De aanvraag dient nog tevens te voldoen aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid.

Bij de openbaarmaking werden er twee bezwaarschiften ingediend die behandeld werden in de rubriek "Het openbaar onderzoek" hierboven. Er werd deels tegemoet gekomen aan een bezwaarschrift d m v het opleggen van een voorwaarde.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager(s).

De aanvrager(s) is(zijn) er toe verplicht:

1° de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen,

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De eerste 5 parkeervakken ter hoogte van de woning, gelegen Smeestersstraat 20 te rekenen van de straatzijde, dienen vervangen te worden door een groene buffer.*
- De vergunning wordt bijgevolg afgeleverd voor een periode van vijf jaar. Na deze periode dienen alle verhardingen verwijderd te worden.*
- De aanvraag dient nog te voldoen aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid.*

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 2, eerste lid van de richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: Project-MER-richtlijn), van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: Project-MER-besluit), en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voert aan dat het blijkbaar niet ter discussie staat dat het project moet beschouwd worden als een stadsontwikkelingsproject in de zin van punt 10b van bijlage III bij het Project-MER-besluit maar dat ze in het dossier (tijdens haar inzage naar aanleiding van het openbaar onderzoek) geen project-m.e.r.-screeningsnota heeft gevonden, hoewel de bestreden beslissing vermeldt dat dit bij het dossier werd gevoegd.

Verder stelt ze dat in de bestreden beslissing louter op basis van een korte standaardformulering wordt gesteld dat er geen milieueffecten te verwachten zijn. Uit een dergelijke summiere motivering blijkt volgens haar niet dat de verwerende partij de aanvraag heeft beoordeeld in het licht van de criteria van bijlage II bij het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) om na te gaan of er voor het aangevraagde een project-MER vereist was.

2.

De verwerende partij antwoordt dat er wel degelijk een project-m.e.r.-screeningsnota bij het aanvraagdossier was gevoegd en dat daarin wordt aangegeven dat er geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij op basis van die vermeldingen oordeelt dat het project geen aanzienlijke milieueffecten zal veroorzaken. De verwerende partij stelt vast dat deze overwegingen door de verzoekende partij niet worden tegengesproken.

In die zin doet de verwijzing naar bijlage II DABM volgens de verwerende partij niet ter zake aangezien die criteria betrekking hebben op MER-plichtige projecten, wat niet het geval is bij het voorliggende project.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat, na inzage van het dossier op de griffie, een project-m.e.r.-screeningsnota “aanwijsbaar is” maar dat ze deze nota tijdens het openbaar onderzoek niet heeft gezien en besluit ze dat deze screeningsnota niet ter inzage werd gelegd. Bovendien werden volgens de verzoekende partij evenmin het advies van het departement Openbare Werken en Planning alsook een verslag van de projectvergadering ter inzage gelegd.

In dat verband merkt de verzoekende partij op dat niet alleen doorheen de stukken van het dossier drie verschillende data worden vermeld waarop de projectvergadering zou hebben plaatsgevonden, maar dat bovendien de project-m.e.r.-screeningsnota niet ter sprake komt in het verslag van de projectvergadering hoewel de screeningsnota wel al opgesteld zou zijn geweest op dat moment.

Verder stelt de verzoekende partij vast dat, zelfs indien de screeningsnota op dat ogenblik al bestaan zou hebben, deze in geen enkel opzicht beantwoordt aan de aangehaalde wetsbepalingen en inhoudelijk geen enkele concrete, bruikbare en pertinente beschrijving van de negatieve impact op mens en milieu bevat. Dergelijke onzorgvuldigheid is volgens de verzoekende partij dermate vergaand dat ze gelijk staat met het ontbreken van een screening.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat ze tevergeefs heeft gezocht naar een project-m.e.r.-screeningsnota bij inzage van het dossier tijdens het openbaar onderzoek. Verder wordt aangevoerd dat de verwerende partij niet afdoende de mogelijke milieueffecten van het aangevraagde heeft onderzocht en beoordeeld.

2.

Een project-m.e.r.-screeningsnota is een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan de aanvrager en initiatiefnemer moet aantonen ofwel 1) dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project ofwel 2) dat er vroeger een project-MER

goedgekeurd werd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1463/1, 7*).

De motivering van de aanvrager, opgenomen in het modelformulier zoals vermeld in artikel 2, §6, tweede lid Project-MER-besluit, moet het vergunningverlenend bestuur toelaten om met kennis van zaken te oordelen of de aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten voor mens en milieu teweeg brengt.

Op grond van de ingediende screeningsnota moet het vergunningverlenend bestuur, na een eigen onderzoek hiervan op grond van de criteria omschreven in bijlage II bij het DABM, vervolgens beslissen of er eventueel een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld, overeenkomstig artikel 4.7.26/1 VCRO. De verwerende partij moet daarbij onder meer onderzoeken of de screeningsnota op een correcte wijze werd opgemaakt en mogelijke cumulatieve effecten met andere (bestaande) projecten in rekening zijn genomen.

3.

Het wordt niet betwist dat het aangevraagde project zich kwalificeert als een stadsontwikkelingsproject in de zin van punt 10b van bijlage III van het Project-MER-besluit.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij dat bij het dossier een project-m.e.r.-screeningsnota is gevoegd en dat daarin wordt geoordeeld dat het aangevraagde geen aanzienlijke milieueffecten zal veroorzaken en geen significante negatieve invloed zal hebben op het milieu. Op basis daarvan besluit de verwerende partij dat er geen milieueffectenrapport moet te worden opgesteld.

Ook al blijft de screening in de bestreden beslissing beknopt, toch dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij niet overtuigt dat een relevant milieueffect niet onderzocht is, rekening houdend met de concrete aard en omvang van de voorliggende aanvraag, namelijk de aanleg van een tijdelijke parking.

4.

Verder voert de verzoekende partij aan dat ze tijdens het openbaar onderzoek tevergeefs heeft gezocht naar de project-m.e.r.-screeningnota in het dossier.

Onder de feitelijke uiteenzetting in het verzoekschrift, licht ze toe dat het omgevingsloket niet functioneerde gedurende de periode van 7 februari 2018 tot en met 8 maart 2018 en ze bijgevolg op de dienst stedenbouw van de stad Landen inzage heeft gekregen van het dossier. De verzoekende partij wijst erop dat ze het dossier slechts fragmentair heeft kunnen inkijken in de zin dat geen inzage kon verleend worden van de screeningsnota, noch van het advies van het departement openbare werken en planning, noch van het verslag van de projectvergadering. Volgens de verzoekende partij kon ze bij die gelegenheid daarentegen wel inzage bekomen van het aanvraagformulier, de verklarende nota en een inplantingsplan. De Raad merkt hier op dat de gemeente Landen in februari 2018 reeds ingestapt was in het systeem van het omgevingsloket zodat een papieren aanvraagdossier niet meer op de diensten kon ingediend worden.

De verzoekende partij die een schending van het openbaar onderzoek aanvoert, draagt hiervoor de bewijslast.

Vooreerst toont de verzoekende partij evenwel niet aan dat het omgevingsloket gedurende de ganse periode van het openbaar onderzoek ononderbroken ontoegankelijk was. Ze toont derhalve niet aan dat ze om redenen buiten haar wil geen (volledige) inzage van het integrale dossier heeft kunnen krijgen.

In de mate dat de verzoekende partij in twijfel lijkt te trekken of de screeningsnota wel reeds bestond op het ogenblik van de organisatie van het openbaar onderzoek, moet worden opgemerkt dat op basis van de stukken van het administratief dossier en met name de screeningsnota zelf, blijkt dat deze dateert van dezelfde datum als de beschrijvende nota bij de vergunningsaanvraag. De verzoekende partij geeft bovendien zelf aan dat bij inzage van het dossier op de griffie diezelfde screeningsnota weldegelijk deel uitmaakt van het administratief dossier. In zover toont ze niet aan dat de betrokken screeningsnota gebeurlijk pas na het afsluiten van het openbaar onderzoek werd opgemaakt en aan het dossier werd toegevoegd.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit middel de schending in van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van artikel 4.4.7, §2 VCRO, artikel 3, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen Algemeen Belang), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat nergens de mogelijkheid tot een alternatieve locatie “voor een megaparking” onderzocht werd terwijl de noodzaak daartoe wel degelijk aan bod is gekomen. Bovendien stelt ze dat de verwijzing in de bestreden beslissing naar de toekomstige uitbreiding van de stationsparking een louter speculatieve, onzekere en gratuite bewering is.

Verder wijst de verzoekende partij op een gebrek aan concrete beoordeling van de in de omgeving bestaande toestand alsook het feit dat de inrichting van een tijdelijke parking ten voordele van de treinpendelaars geen handeling is van algemeen belang maar veeleer is ingegeven vanuit een “manifest falend handhavingsbeleid” en een “falend beleid van de NMBS/Infrabel” die niet voldoende parkeerplaatsen voor pendelaars voorzien.

2.

De verwerende partij antwoordt, met herneming van de motivering uit de bestreden beslissing, dat de ruimtelijke impact op de omgeving grondig en *in concreto* werd onderzocht en voegt hieraan toe dat de opmerking omtrent alternatieve locaties neerkomt op loutere opportuniteits- en beleidskritiek.

De verwerende partij betwist bovendien het belang bij het middel in hoofde van de verzoekende partij in zover deze laatste zelf aangeeft dat de buurt wordt geteisterd door parkeerhinder en terwijl

de thans aangevraagde parking dit zoekverkeer zal doen verminderen en de bestaande overlast dus sterk zal verminderen.

Ook de twijfel van de verzoekende partij aan het tijdelijk karakter van de vergunning, is volgens de verwerende partij ten onrechte. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk dat de vergunning wordt afgeleverd voor een termijn van vijf jaar waarna alle verhardingen moeten worden verwijderd.

Tot slot wijst de verwerende partij er nog op dat de aanleg van parkings expliciet wordt vermeld als een handeling van algemeen belang in het Besluit Handelingen Algemeen Belang.

3.

De verzoekende partij werpt in haar wederantwoordnota op dat de verwerende partij in haar antwoord impliciet maar zeker toegeeft dat er geen onderzoek naar alternatieve locaties is gebeurd en dat noch in het verslag van de projectvergadering noch in de bestreden beslissing een concrete en afdoende motivering hiervan is terug te vinden terwijl dit wel vereist is wanneer de verwerende partij als vergunningverlenende overheid toepassing wenst te maken van artikel 3, §3 Besluit Handelingen Algemeen Belang.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de bestreden beslissing geen zorgvuldige beoordeling bevat van de ruimtelijke impact van het aangevraagde, in de zin dat nergens de mogelijkheid tot alternatieve locaties werd onderzocht en dat hoe dan ook de betrokken parking geen handeling van algemeen belang betreft.

2.

Volgens het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan Tienen-Landen, is het aangevraagde project gelegen in woongebied.

Bovendien is de aanvraaglocatie volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het gRUP 'Sint-Norbertus-Herziening' gelegen in een zone voor wonen.

3.

Overeenkomstig artikel 4.4.7, §2 VCRO kan worden afgeweken van de geldende stedenbouwkundige voorschriften voor zover het gaat om handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

Artikel 4.4.7, §2 VRCO, zoals gewijzigd door het decreet van 11 mei 2012, luidt als volgt:

“In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.”

Uit deze decreetsbepaling volgt dat de Vlaamse regering de handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, bepaalt, waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, een vergunning kan worden verleend in afwijking van stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

De wijziging werd in de parlementaire voorbereiding van het voorstel van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft, onder meer als volgt toegelicht (*Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1494/1, 10-12*):

“ ...

Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben omwille van hun aard, omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

Er wordt gewerkt met een of meerdere lijsten, vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering, van handelingen die onder de toepassing van het artikel vallen.

Aan sommige onderdelen van de lijst kunnen afwegingscriteria gekoppeld worden, evenals de vereiste dat voorafgaand aan het indienen van de aanvraag de overheid zich moet uitspreken over de potentiële toepasbaarheid van het artikel, met andere woorden de formele uitspraak dat voor het project geen voorafgaand planningsinitiatief vereist is. Indien er geen twijfel is dat een project aan de voorwaarden van de lijst voldoet, kan onmiddellijk een vergunning worden aangevraagd.

Voor projecten die niet op de lijst(en) van het besluit van de Vlaamse Regering voorkomen, kan een besluit van de Vlaamse Regering de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat ze toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ook hier spreekt de overheid zich, bijvoorbeeld na het organiseren van een projectvergadering, uit over de potentiële toepasbaarheid van artikel 4.4.7, §2, eerste lid, van de VCRO voorafgaand aan het indienen van de aanvraag.

...”

De Vlaamse regering heeft artikel 4.4.7, §2 VCRO uitgevoerd met een besluit van 20 juli 2012 tot wijziging van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

Hoofdstuk III van het gewijzigde uitvoeringsbesluit, dat thans de titel draagt *“De handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben of als dergelijke handelingen beschouwd kunnen worden”*, en bestaat uit een enig artikel 3, werd vervangen en maakt een onderscheid tussen:

- (§1) handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben;
- (§2) handelingen die kunnen beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, en;
- (§3) handelingen van algemeen belang die niet in §1 of §2 zijn vermeld, maar waarvan het vergunningverlenend bestuursorgaan kan vaststellen, op gemotiveerd verzoek van de aanvrager, dat ze een ruimtelijk beperkte impact hebben, zoals bedoeld in artikel 4.4.7, §2 VCRO.

Artikel 3, §3 van voormeld besluit luidt als volgt:

“Op gemotiveerd verzoek van de aanvrager kan het vergunningverlenende bestuursorgaan vaststellen dat een handeling van algemeen belang die niet in paragraaf 1 of 2 is vermeld, een ruimtelijk beperkte impact als vermeld in artikel 4.4.7, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening heeft.

Deze handelingen mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied tenzij deze handelingen gelet op hun aard, ligging en oppervlakte geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Dat bestuursorgaan beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en omvang van het project, en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt en beslist daarover nadat een projectvergadering werd gehouden en voor de vergunningsaanvraag werd ingediend. Het document waaruit die beslissing blijkt, wordt bij de vergunningsaanvraag gevoegd.”

In het verslag aan de Vlaamse regering bij het wijzigingsbesluit van 20 juli 2012 wordt wat §3 betreft het volgende gesteld:

“Paragraaf 3 biedt de mogelijkheid om, naast de handelingen, opgenomen in de paragrafen 1 en 2, voortsnog handelingen onder het toepassingsgebied van het besluit te brengen. Het kan dan gaan om zaken die niet of onvoldoende onder te brengen zijn onder de reeds opgesomde mogelijkheden, maar het kan ook gaan om handelingen die de vastgelegde grenzen overschrijden maar waarvan de ruimtelijke en milieu-impact beperkt is. Op gemotiveerde vraag van de vergunningsaanvrager kan het vergunningverlenende bestuursorgaan oordelen dat geen planningsinitiatief vereist is, maar dat de afwijkingsbepalingen kunnen worden ingeroepen. Om toe te laten met voldoende kennis van zaken te oordelen over de vraag, voorziet voorliggend besluit een voorafgaande projectvergadering. Op die projectvergadering geven de adviesinstanties hun standpunt over de vraag en zal het vergunningverlenende bestuursorgaan, op basis van die standpunten, finaal beslissen of de handelingen vergund kunnen worden met toepassing van de afwijkingsmogelijkheid. Ook die beoordeling gebeurt voorafgaand aan de vergunningsaanvraag, zodat het standpunt over de toepassing van dit besluit mee in procedure gaat.

Het eerste lid bepaalt dat de vergunningverlenende overheid, op gemotiveerd verzoek van een vergunningsaanvrager, kan beslissen dat een niet in paragraaf 1 of 2 vermelde handeling van algemeen belang een ruimtelijk beperkte impact heeft in de zin van artikel 4.4.7, § 2, van de VCRO. Deze beslissing wordt steeds genomen op grond van een concrete beoordeling overeenkomstig wat is bepaald in het tweede lid.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan neemt over die concrete beoordeling een formele beslissing nadat een projectvergadering zoals bedoeld in artikel 5.3.2, van de VCRO, is georganiseerd.

Het document waaruit die beslissing blijkt, wordt bij de vergunningsaanvraag gevoegd.

Wat betreft de toepassing van de paragrafen 2 en 3 moet alleszins duidelijk zijn dat het niet gewenst is om dit besluit toe te passen als er verschillende realistische locatie-alternatieven zijn die een afweging vragen op planniveau. Dan is een RUP het meest aangewezen instrument om die alternatievenafweging uit te voeren. Het oordeel van de bevoegde overheid moet dus alleszins een duidelijk standpunt hierover innemen.”

Uit het voorafgaande volgt dat wanneer artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen Algemeen Belang wordt toegepast om af te wijken van de geldende bestemming, het vergunningverlenend bestuursorgaan concreet dient te beoordelen of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, ze dit dient af te toetsen aan de hand van de aard en omvang van het project, en het ruimtelijk bereik van de effecten van de gevraagde handelingen. Het vergunningverlenend bestuursorgaan dient daarover te oordelen en te beslissen nadat een projectvergadering werd gehouden en alvorens de vergunningsaanvraag wordt ingediend.

Hieruit blijkt ook dat het voor de toepassing van §3 alleszins duidelijk moet zijn dat het niet gewenst is om dit besluit toe te passen als er verschillende realistische locatie-alternatieven zijn die een afweging vragen op planniveau, en dat in dit geval een ruimtelijk uitvoeringsplan het meest aangewezen instrument is om die alternatievenafweging uit te voeren en dat de bevoegde overheid hierover dus alleszins een duidelijk standpunt moet innemen.

Een en ander blijkt ook uit de parlementaire voorbereiding bij de wijziging van artikel 4.4.7, §2 VCRO (*Parl.St.VI. Parl. 2011-12, nr. 1494/ 1, 10-12*):

“ ...

Bij de concrete toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering dat deze handelingen opsomde, heeft men vastgesteld dat het woord ‘kleine’ belangrijke grenzen stelt aan de mogelijkheden van artikel 4.4.7, §2, van de VCRO. Ook is het ‘gemeentelijk karakter’ een moeilijk te hanteren begrip. Wat bijvoorbeeld met handelingen in de buurt van de gemeentegrenzen?

Het is eerder de uitgestrektheid van de ruimtelijke en milieu-impact en het al dan niet aanwezig zijn van locatiealternatieven die belangrijk zijn bij het formuleren van het antwoord op de vraag of de opmaak van een RUP al dan niet nuttig is. Dat was en blijft trouwens het achterliggende uitgangspunt van het artikel in de VCRO zoals verwoord in de toelichting (amendement nr. 65, Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/3): “Bij de vaststelling van het besluit tot bepaling van de lijninfrastructuurwerken en de nutsleidingen die onder het toepassingsgebied vallen van deze bepaling, zal de Vlaamse Regering rekening moeten houden met de ruimtelijke impact, alsook met de kenmerken van de mogelijke milieueffecten en de gebieden die kunnen worden beïnvloed (per analogie zie criteria opgenomen in bijlage I bij het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid). Met andere woorden moet bij de bepaling van de concrete infrastructuurwerken in het uitvoeringsbesluit worden onderzocht of een bepaald infrastructuurproject al dan niet een dermate ruimtelijke impact heeft en zo’n zware en geografisch verspreide milieueffecten kan hebben dat, vooraleer het project kan worden gerealiseerd, eerst een planologische verankering en een bijbehorend MER op planniveau noodzakelijk is.

Indien de ruimtelijke en planologische impact dermate beperkt is en het bepaald infrastructuurproject enkel effecten kan hebben in de onmiddellijke omgeving van het project zelf, volstaat het dat, indien het desbetreffende infrastructuurproject project-MER-plichtig is (zoals hiervoor uiteengezet: een bijlage I of bijlage II-project), in het kader van de

stedenbouwkundige of milieuvergunningsaanvraag voor de realisatie van het bepaald infrastructuurproject een studie van de mogelijke effecten op projectniveau, d.w.z. een screening (bijlage II-project) en in voorkomend geval een project-MER (bijlage I-project of een bijlage II-project dat aanzienlijke milieueffecten kan hebben), wordt uitgevoerd (zie voorbeelden in voetnoot). Zelfs indien voor de realisatie van een infrastructuurproject geen screening of eventueel een project-MER moet worden opgesteld, aangezien ze onder drempels vallen van de bijlagen I en II, spreekt het voor zich dat een vergunningverlenende overheid steeds de mogelijke effecten onderzoekt in het kader van de vergunningsaanvraag.”

Vandaar dat thans een andere, beter op de doelstelling afgestemde aanpak wordt voorgesteld. De nieuwe tekst geeft aan dat kan worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben.

Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben omwille van hun aard, omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

Er wordt gewerkt met een of meerdere lijsten, vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering, van handelingen die onder de toepassing van het artikel vallen.

Aan sommige onderdelen van de lijst kunnen afwegingscriteria gekoppeld worden, evenals de vereiste dat voorafgaand aan het indienen van de aanvraag de overheid zich moet uitspreken over de potentiële toepasbaarheid van het artikel, met andere woorden de formele uitspraak dat voor het project geen voorafgaand planningsinitiatief vereist is. Indien er geen twijfel is dat een project aan de voorwaarden van de lijst voldoet, kan onmiddellijk een vergunning worden aangevraagd.

Voor projecten die niet op de lijst(en) van het besluit van de Vlaamse Regering voorkomen, kan een besluit van de Vlaamse Regering de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat ze toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ook hier spreekt de overheid zich, bijvoorbeeld na het organiseren van een projectvergadering, uit over de potentiële toepasbaarheid van artikel 4.4.7, §2, eerste lid, van de VCRO voorafgaand aan het indienen van de aanvraag.

...”

Het nagaan van de ruimtelijke en planologische impact van een aanvraag en van de mogelijkheid tot alternatieve locaties en daarmee gepaard gaand, het nut of de noodzaak van een voorafgaandelijk planningsinitiatief moet met andere woorden centraal staan in de motivering op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 3, §3 Besluit Handelingen Algemeen Belang.

3.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op 9 november 2017 een projectvergadering werd georganiseerd met het oog op de toepassing van artikel 3, §3 Besluit Handelingen Algemeen Belang.

Het (definitief) verslag van de projectvergadering (opgesteld op datum van 28 november 2017) vermeldt het volgende:

“ ...

De handelingen waarop de aanvraag betrekking hebben ressorteren onder hoofdstuk 3, art. 3 §3 en kunnen slechts in overweging worden genomen na een voorafgaande projectvergadering. Het verslag van de projectvergadering is een ontvankelijkheidsvereiste bij de stedenbouwkundige vergunning.

(...)

Deze projectvergadering dient uitspraak te doen over de mogelijke meerwaarde van een planningsinitiatief en over de ruimtelijke impact. Gezien het om het creëren van een tijdelijke parking gaat in afwachting van de uitvoering van de uitbreiding van de stationsparking aan de overzijde van de spoorweg door de NMBS/Infrabel, is het niet zinvol een planningsinitiatief te nemen. Bovendien verwacht men dat de eigenaar(s) van de betrokken gronden - eens er klaarheid is in de gerechtelijke procedure waarin zij verwickeld zijn - snel tot ontwikkeling van de site conform de voorzieningen van het RUP (woonproject) zullen overgaan.

Gezien er in de omgeving van de betrokken site overlast is door ongeordend parkeren en foutparkeerders wil de stad de mogelijkheid aangrijpen om de site tijdelijk in te richten als parking. Gezien niet duidelijk is binnen welke termijn de NMBS/Infrabel zullen overgaan tot de uitbreiding van de stationsparking wordt de tijdelijke parking voor een termijn van 5 jaar aangevraagd.

De ruimtelijke impact kan gering genoemd worden gezien in de huidige situatie er reeds een parkeerdruk bestaat. De aanleg van een tijdelijke parking zal leiden tot een meer geordend parkeren en minder foutparkeerders. Gezien de aanleg gebeurt met een minimum aan middelen (aanbrengen steenslag en 2 verlichtingsmasten) kan deze aanleg vlot verwijderd worden om de ontwikkeling zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mogelijk te maken.

(...)

Er waren geen adviesinstanties aanwezig op de projectvergadering zodat er ook geen bemerkingen kwamen. Uit de vooraf uitgebrachte adviezen bleek dat er geen bemerkingen waren.

Het departement omgeving vraagt om aandacht te hebben voor mogelijke hinder naar de tuinzones van aangrenzende percelen. Groeninkleding kan hier eventueel een milderend effect geven.

...”

De verwerende partij betreft de vaststellingen van de projectvergadering als volgt in haar beoordeling:

“ ...

De projectvergadering vond plaats op 09/11/2017. Tijdens deze projectvergadering werd de mogelijke meerwaarde van een planningsinitiatief en de ruimtelijke impact beoordeeld. Gezien het om het creëren van een tijdelijke parking gaat in afwachting van de uitvoering van de uitbreiding van de stationsparking aan de overzijde van de spoorweg door de NMBS/Infrabel, is het niet zinvol een planningsinitiatief te nemen. Bovendien verwacht men dat de eigenaar(s) van de betrokken gronden —eens er klaarheid is in de gerechtelijke procedure waarin zij verwickeld zijn — snel tot ontwikkeling van de site conform de voorzieningen van het RUP (woonproject) zullen overgaan.

Gezien er in de omgeving van de betrokken site overlast is door ongeordend parkeren en foutparkeerders wil de stad de mogelijkheid aangrijpen om de site tijdelijk in te richten als parking. Gezien niet duidelijk is binnen welke termijn de NMBS/Infrabel zullen overgaan tot de uitbreiding van de stationsparking wordt de tijdelijke parking voor een termijn van 5 jaar aangevraagd.

De ruimtelijke impact kan gering genoemd worden gezien in de huidige situatie er reeds een parkeerdruk bestaat. De aanleg van een tijdelijke parking zal leiden tot een meer geordend parkeren en minder foutparkeerders. Gezien de aanleg gebeurt met een minimum aan middelen (aanbrengen steenslag en 2 verlichtingsmasten) kan deze aanleg

vlot verwijderd worden om de ontwikkeling zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, mogelijk te maken.

...

Verder overweegt de verwerende partij in verband met de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dat de verkeersveiligheid en de leefbaarheid worden bevorderd doordat de aangevraagde parking een oplossing biedt voor het actuele wildparkeren, dat het straatzicht nauwelijks wijzigt en de impact op de omgeving dus beperkt blijft. Ook neemt de verwerende partij het tijdelijk karakter van de aangevraagde werken in overweging om te besluiten dat de aanvraag ruimtelijk aanvaard kan worden.

4.

Het uitgangspunt van de thans geldende afwijkingsbepaling van artikel 4.4.7, §2 VCRO is dat de ruimtelijke en planologische impact van een project, en de mogelijkheid tot alternatieve locaties, onderzocht worden en, daaraan gekoppeld, het nut of de noodzaak van een voorafgaandelijk planningsinitiatief.

Wanneer een vergunningverlenend bestuursorgaan artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang toepast, moet het, op basis van de aard en omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen, concreet onderzoeken of de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en van de omliggende gebieden niet overschreden worden.

Krachtens artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang moet de verwerende partij zich, voorafgaand aan de vergunningsaanvraag, uitspreken over de potentiële toepasbaarheid van artikel 4.4.7, §2 VCRO, wat een formele uitspraak veronderstelt over de vraag of het aangevraagde project al dan niet beschouwd kan worden als een handeling van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact heeft.

Artikel 3, §3 kan alleszins niet worden toegepast voor een project waarvoor *“er verschillende realistische locatie-alternatieven zijn die een afweging vragen op planniveau”* en waarover *“de bevoegde overheid (...) dus alleszins een duidelijk standpunt (moet) innemen”* (Verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012, BS 13 augustus 2012, 47.047).

5.

Uit de bestreden beslissing, die daarin het standpunt zoals vertolkt op de projectvergadering bijtreedt, blijkt dat het nut of de noodzaak van een planningsinitiatief met het oog op mogelijke locatiealternatieven uitdrukkelijk aan bod is gekomen. In navolging van de projectvergadering, stelt de verwerende partij echter vast dat een planningsinitiatief niet zinvol is gezien de aanvraag slechts betrekking heeft op een tijdelijke parking, in afwachting van een uitvoering van de stationsparking aan de overzijde van de spoorweg door de NMBS/Infrabel.

De beschrijvende nota bij het aanvraagdossier bevestigt dat het niet de bedoeling is van de aanvrager om een permanente parkeergelegenheid te voorzien, maar enkel een tijdelijke parking in te richten in afwachting van een uitbreiding van de stationsparking. Bovendien wordt ook aangegeven dat de eigenaar(s) van het betrokken terrein, voorlopig verwickeld zijn in een gerechtelijke procedure, en dat het dus enige tijd zal duren alvorens de ontwikkeling van een bouwproject op de betrokken site zal kunnen worden aangevat. In het licht hiervan, kon de verwerende partij redelijkerwijze oordelen dat een planningsinitiatief in het licht van de voorgestelde tijdelijke invulling van het terrein, niet zinvol is.

In de mate dat de verwerende partij bovendien verwijst naar de reeds bestaande parkeerproblematiek – waarvan het bestaan door de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt erkend – en oordeelt dat de aangevraagde parking een verbetering betekent voor de verkeersveiligheid en de leefbaarheid van de buurt, dat het straatzicht nauwelijks wijzigt en de aangevraagde werken bijdragen tot een nuttig terreingebruik, blijkt dat de verwerende partij de aanvraag afdoende zorgvuldig heeft beoordeeld in functie van het ruimtelijk functioneren van het omliggende gebied en rekening houdend met de aard en de omvang van het project enerzijds en de effecten van de aangevraagde werken anderzijds.

6.

Wat tot slot de kritiek betreft van de verzoekende partij dat de aangevraagde parking niet kadert in het algemeen belang maar ten dienste staat van treinpendelaars en bijgevolg is ingegeven door “*falend beleid van de NMBS/Infrabel*”, moet opgemerkt dat de aanleg van een openbare parking overeenkomstig artikel 2, 1°, 1 van het Besluit Handelingen Algemeen Belang als handeling van algemeen belang, zoals bedoeld in artikel 4.1.1, 5° VCRO wordt aangemerkt en de kwalificatie als handeling van algemeen belang dus voortvloeit uit de vermelde regelgeving.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit laatste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 Motiveringswet, en van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Meer bepaald stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij niet concreet de negatieve mobiliteitsimpact van het aangevraagde heeft onderzocht en beoordeeld net zo min als de negatieve gezondheidsimpact omwille van de uitstoot van CO₂ en uitlaatgassen en de relatie met het beeldbepalend onroerend erfgoed in de omgeving. Ze verwijst hiervoor naar haar ingediend bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het vaste rechtspraak is van de Raad dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening behoort tot de discretionaire beoordeling van de vergunningverlenende overheid en dat de Raad enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Bovendien wordt aan de bezwaren van de verzoekende partij tegemoet gekomen door de voorwaarde dat de eerste vijf parkeervakken vervangen dienen te worden door een groene buffer en komt de parking op de locatie van een voormalige sporthal/cafetaria die intussen werd gesloopt en waarbij het terrein wordt ingericht als parking in afwachting van een verdere ontwikkeling van de site.

Wat de beoordeling van de mobiliteitsimpact betreft, verwijst de verwerende partij naar de motivering van de bestreden beslissing en stelt dat de aanvraag voorziet in de aanleg van 150 parkeerplaatsen en er dus geen mobiliteitseffectenrapport vereist is.

3.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de aanvraag niet afdoende werd beoordeeld in het licht van de goede ruimtelijke ordening, meer bepaald wat betreft de mobiliteitsimpact en de relatie met beeldbepalend erfgoed in de omgeving.

2.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid. De verwerende partij moet de overeenstemming van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening concreet toetsen aan de relevante decretale aandachtspunten en aan de criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO. Ze moet daarbij de in de omgeving bestaande toestand in haar beoordeling betrekken en kan, maar is niet verplicht rekening te houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Ze moet tevens rekening houden met de ingediende adviezen. De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de reeds vermelde aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Op dit onderzoek oefent de Raad slechts een marginale controle uit, gelet op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de verwerende partij de feiten waarop haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of ze op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

Het is aan de verzoekende partij, die de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening betwist, om aan te tonen dat de verwerende partij ofwel foutief, ofwel kennelijk onredelijk oordeelt dat de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De aandachtspunten en de criteria uit artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO dienen immers slechts onderzocht te worden voor zover ze noodzakelijk of relevant zijn voor de aanvraag. De verzoekende partij dient dan ook concreet aan te tonen dat de verwerende partij op foutieve of kennelijk onredelijke wijze mogelijke relevante aandachtspunten, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, ten onrechte niet in aanmerking heeft genomen voor wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient de verwerende partij de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop ze haar beslissing steunt, zodat het voor een belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de

vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

Daarenboven vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat de verwerende partij bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. Tot slot moet de verwerende partij de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de beslissing van verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming zou komen.

3.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij meer specifiek met betrekking tot de mobiliteit oordeelt dat het aangevraagde een verbetering van de verkeersveiligheid en de leefbaarheid van de buurt oplevert in de zin dat een oplossing wordt geboden voor de bestaande problematiek inzake wildparkeren en dat de impact op het straatbeeld en de onmiddellijke omgeving beperkt blijft door het gebruik van steenslag als verhardingsmateriaal en zonder dat de ontwikkeling van de site op lange termijn wordt gehypothekeerd.

In de mate dat de verwerende partij overweegt dat de aangevraagde parking een oplossing kan bieden aan het wildparkeren en bijgevolg de veiligheid en de leefbaarheid in de (woon)buurt ten goede komt, getuigt de bestreden beslissing niet van een kennelijk onredelijke besluitvorming.

4.

Tot slot voert de verzoekende partij aan dat de relatie van het project tot “beeldbepalend erfgoed” niet wordt besproken in de bestreden beslissing.

Het wordt evenwel niet betwist dat de aangevraagde werken betrekking hebben op een braakliggend terrein waar eertijds een voormalige sporthal en cafetaria gevestigd waren maar die in afwachting van een verdere ontwikkeling van het terrein intussen (en voorafgaand aan de huidige aanvraag) werden gesloopt. In die zin toont de verzoekende partij geenszins aan dat met de voorliggende aanvraag afbreuk wordt gedaan aan bestaande erfgoedwaarden. Evenmin weet de verzoekende partij te overtuigen dat beeldbepalend onroerend erfgoed in de (ruimere) omgeving wordt aangetast. Minstens toont de verzoekende partij niet aan dat dit een door de verwerende partij te beoordelen noodzakelijk of relevant te beoordelen aspect van de goede ruimtelijke ordening uitmaakt.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt in haar verzoekschrift om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding.

De verwerende partij vraagt om de vordering af te wijzen en de verzoekende partijen te verwijzen in de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, begroot op 700 euro.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

3.

Aangezien de Raad de vordering tot vernietiging verwerpt, wordt de verzoekende partij beschouwd als de partij die ten gronde in het ongelijk worden gesteld en valt het door haar betaalde rolrecht, ten bedrage van 200 euro, ten hare laste.

De verwerende partij is te beschouwen als de in het gelijk gestelde partij en een rechtsplegingsvergoeding, begroot op de basisvergoeding van 700 euro, kan haar toegekend worden, ten laste van de verzoekende partij.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 juli 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Yannick DEGREEF

Hilde LIEVENS